

[Jette Thomsen]

Jette Thomsen (KF):

På ordførerens, hr. Houes, vegne skal jeg sige, at det konservative folkeparti naturligvis har fuld forståelse for, at sygehuse, plejehjem og andre livsvigtige institutioner ikke må kunne lammes ved arbejdsnedlæggelser. Det er også vort indtryk, at der i lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer er vilje til at sikre, at der ikke sker skade på liv og helbred i eventuelle arbejdskampe. Skulle der opstå problemer, har vi et fagretligt system, som er beregnet til at løse opståede tvistigheder. Vi mener ikke, det er rimeligt at vedtage en lov, der så afgørende bryder med de hidtidige principper på dette område. Det kan da også tilføjes, at ingen mennesker må hensætte andre i en situation, der bringer deres liv og helbred i fare.

Det konservative folkeparti kan med henvisning til ministerens og de her fremsatte udtalelser ikke medvirke til fremme af dette lovforslag.

Tørnæs (V):

Det er klart vigtigt, at samfundsfunktioner som sygehuse og plejehjem skal kunne fungere i enhver situation. Vi mener imidlertid ikke, det er hensigtsmæssigt, og har ikke noget ønske om at kriminalisere faglige uoverensstemmelser. Vi har faktisk stor respekt for og tillid til det fagretlige system, og det er næppe rigtigt, som hr. Kaj Poulsen påstår, at venstre skulle have blandet sig i en faglig konflikt, men sagen er, at venstre altid har stået og altid vil stå vagt om at bevare organisationsfriheden og om, at ingen skal blive forhindret i at udføre et arbejde, de er kvalificeret til, blot på grund af at man ikke ønsker at stå i en bestemt fagforening.

Arbejdsmarkedets parter har ret til at indgå aftaler, men har også pligt til at søge uoverensstemmelser løst. Vi mener ikke, at domstolene er bedre egnet til at løse faglige konflikter end det arbejdsretlige system selv, så vi kan ikke medvirke til forslaget.

Ole Henriksen (SF):

I nogle lande har man tilstande, hvor man gør kort proces, når der er arbejdsnedlæggelser. Jeg ved ikke, om det er det, der har inspireret fremskridtspartiet til nu at vende tilbage til dette forslag. Nogle steder bliver man såmænd stillet op ad muren eller kom-

mer i fængsel uden nogen som helst form for rettergang. Man er dog så venlig her at stille i udsigt, at det her kun kan medføre fængsel.

Jeg tror, det er umuligt at straffe sig ud af en arbejdskonflikt og af de problemer, som er årsag til en arbejdskonflikt. Vi kan ikke fra SFs side være med til at kriminalisere på den måde over for lønmodtagerne, og vi mener fortsat, at der er rigeligt med straffemuligheder inden for det arbejdsretlige system, som vi i øvrigt heller ikke er tilhængere af fra SFs side, som det fungerer, men at gå så vidt som til at begynde at putte lønmodtagerne i fængsel – dér mener jeg at folketinget må sætte en grænse, og det gør det da gud ske lov også. Spørgsmålet er, om der, når der opstår en konflikt på disse områder, nogen sinde sker en reel behandling af, hvem der egentlig har skylden for, at arbejdet bliver nedlagt. Sagen er jo, at disse meget følsomme områder, som hovedsagelig ligger inden for den offentlige sektor, har været udsat for en lang række nedskæringer, som har gjort arbejdsvilkårene helt ufattelige ikke bare for dem, der arbejder der, men rigtignok også ofte for dem, der er i pleje eller dem, der ligger på hospitalet. Jeg føler det snarere, som om det er de ansatte, der begynder at forsvare systemet ved at nægte at arbejde under sådanne vilkår, som der bydes rundt omkring, og det er også et forsvar for de patienter og dem, der er under omsorgspleje i almindelighed, at man reagerer her. Fremskridtspartiet har selv været medansvarlig for, at alle disse offentligt ansatte skulle ned på helt urimelige arbejdsvilkår til skade for deres arbejdsområde. Når arbejdet så endelig bliver nedlagt på et eller andet tidspunkt, er det ikke selve nedskæringerne, man begynder at diskutere, det er bare lige ind i retten og i fængsel, hvis det står til fremskridtspartiet. I dag skal de bare i arbejdsretten og have bøder. Men jeg forstår heller ikke, om dette forslag kun omfatter det, der hedder uvarslede konflikter, eller om det også omfatter almindelige konflikter, som følger med i forbindelse med overenskomstfornyelse, for hvis det gør det, skal de vel slet ingen overenskomster have, så skal de ind under et helt tredje system, for ikke engang tjenestemandssystemet kan løse dette problem, i og med at man også har et retssystem inden for tjenestemandsområdet. Det er altså et tredje sy-